

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32095/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Зорице Булајић, Весне Станковић, Јелице Бојанић Керкез и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у поступку предлагача АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Милош Игић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1046/23 од 08.06.2023. године, у седници одржаној 18.04.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1046/23 од 08.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1046/23 од 08.06.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Лозници Р1 136/21 од 01.12.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсану непокретност ближе описану у овом ставу изреке у износу од 1.830.500,00 динара и за биљне културе на експроприсаним непокретностима као у овом ставу изреке од 86.986,00 динара, укупно 1.917.486,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима исплати 1.917.486,00 динара на име накнаде за експроприсане непокретности накнаде за вредност биљних култура на експроприсаним непокретностима са законском затезном каматом од 01.12.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачима на име трошкова поступка исплати 161.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Решењем Вишег суда у Шапцу 1046/23 од 08.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба противника предлагача и првостепено решење потврђено у

ставу првом и другом изреке у делу којим је утврђена накнада за експроприсане непокретности од 1.830.500,00 динара и обавезан противник предлагача да тај износ исплати са законском затезном каматом од 01.12.2022. године. Ставом другим изреке, одбачен је захтев противника предлагача за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа тако што је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку висина накнаде одређена применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Одлука ревизијског суда којом је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се противник предлагача позива у ревизији, без утицаја је на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокреност поднетим 17.11.2021. године, а вредност предмета спора је 1.917.486,00 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење овог поступка.

**Председник већа – судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**